

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/71/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116010837
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Trnková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4116010837.3

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Trnkovou v trestnej veci proti A. P. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona a iné, dňa 20.10.2016 rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. P. N. X. F. C., narodený XX.XX.XXXX Y. B. H., trvale bytom B. H., J. L. B. H., P. N. Č. XX, N. F. B., nezamestnaný, vo väzbe v Ústave na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody v Nitre od 20.1.2016,

je vinný, že:

dňa 19.1.2016 v podvečerných hodinách v B. H., X. N. X.H. Č. XX, v byte svojej matky U. P., X. XX.XX.XXXX, jej hrubo, vulgárne nadával, dožadoval sa jedla, napadol ju tak, že ju chytil za vlasy a nútil ju, aby mu veštila a následne ráno dňa 20.1.2016 o 05.00 hodine prišiel za ňou do izby oslovil ju oplzlými výrazmi: „okamžite vstaň ty piča a daj mi jesť, lebo ťa zabijem“, preto mu v obave aby jej niečo nespravil vyhovel a dala mu jedlo, pričom obvinený je konzumentom návykových látok a jeho agresivita sa voči matke stupňuje, opakovane sa jej vyhráža zabitím, že jej odreže hlavu, čím vzbudil u nej dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky aj uskutoční vzhľadom na jeho predchádzajúce útoky voči nej, za ktoré bol aj postihnutý,

t e d a:

inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe,

- 2 -

1T/71/2016 - 259

t ý m s p á c h a l:

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/, e/ a § 127 ods. 3, 4 Trestného zákona a (ďalej len Tr. zák.).

Z a t o m u s ú d u k l a d á:

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. nezistiac žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., s prihliadnutím na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. a § 49 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 1(jeden) rok a 4(štyri) mesiace nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho súd zaraďuje do výkonu trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. P., poškodenej U. P., svedkyne F. B. a znalkyne H.. H. Ľ., prečítaním svedeckej výpovede mal. Y. B. a znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie odvetvia psychiatrie H.. U. Y. a prečítaním celého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

Obžalovaný A. P. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe. K veci uviedol, že to, čo je napísané v obžalobe, je čistý nezmysel. Mama aj sestra ho opísali ako vraha, no napriek tomu jeho sestra nezostala s mamou, ale odišla z ich bytu. Mama mu uvarila kávičku a nič také sa nestalo, ako je uvedené v obžalobe. Motivácia jeho matky bola v tom, že má priateľa a mama mala pocit, že on ho týra. Ona si myslela, že si len krátko posedí a vráti sa domov, nepočítala s tým, že bude vo väzbe tak dlho. Priznáva, že mali rôzne konflikty a aj hádky a aj to, že mama viackrát volala políciu. Volala ich za rôzne somariny, o čom sú spísané aj záznamy a tieto veci boli riešené ako priestupky. Boli riešené ihneď, nie tak, ako v tomto prípade, keď ho opísala ako nebezpečného vraha, ale vec oznámila na polícii až na ďalší deň. Je to holý nezmysel. Pred sudkyňou pre prípravné konanie sa priznal z toho dôvodu, lebo ho poučila, že priznanie a oľutovanie trestného činu je poľahčujúcou okolnosťou. V tú noc, celú noc telefonoval a je pravda, že sestra prišla k nim skoro ráno o 05.00 hodine, ale prišla z toho dôvodu, že k nim chodí každé ráno, lebo chodí na nákup a nákup robí aj pre mamu a pre neho. Je pravda aj to, že si pýtal od mamy jesť, pretože ako narkoman má zakázané chodiť do chladničky, lebo mame sa to hnuší, keď si odtiaľ zoberie jedlo. Mama mu napísala do väzby list, v ktorom sa mu ospravedlnila a vysvetlila mu, prečo to takto oznámila na polícii. V čase, keď mu tento list poslala, nemal povolené ani telefonovanie a nebol preto s mamou v kontakte. Dňa 19.1.2016 a 20.1.2016 býval doma u mamy. Býva stále. Je pravda, že keď bol zlý a chcela ho vyhodiť z bytu, tak mu musela zrušiť trvalý pobyt. Napriek tomu, že má zrušený trvalý pobyt, stále tam býva. V čase keď mu bol zrušený trvalý pobyt, bol ťažký

- 3 -

1T/71/2016 - 260

narkoman a stýkal sa so zlými ľuďmi. Mama sa bála, že si zoberie pôžičku a príde o byt. V súčasnosti pred vzatím do väzby už nebol taký ťažký narkoman, ale priznáva, že poslednú dávku pervitínu zobral dňa 19.1.2016 okolo obeda a aplikoval si ju intravenózne. Drogy pôsobia na neho tak, že má pocit pohody. Zo začiatku keď začal užívať drogy, tak mal aj sklony hádať sa. Teraz to už také nie je. Je vzorný syn, čo môžu potvrdiť aj všetci susedia, aj predavačky v Tesco, pretože vždy chodí s mamou nakupovať. Dňa 19.1.2016 a 20.1.2016 nedošlo medzi ním a matkou k žiadnemu fyzickému kontaktu. V minulosti sa stalo, že došlo medzi nimi k fyzickému násiliu, ale vždy to bolo preto, že ho napadla jeho matka a on ju od seba iba odtláčal. Na toto má aj viacero svedkov. Prostriedky na živobytie pred vzatím do väzby mal zabezpečené tak, že mama varila, rovnako aj moja sestra varila a vždy mu niečo priniesla a tiež aj sesternica, keď niečo upiekla, tak mu priniesla. Tiež mu viackrát doniesla plné igelitky sladkostí. Pred vzatím do väzby sa liečil z drogovej závislosti, bol trikrát v nemocnici vo Veľkom Záluží a tiež päť - šesťkrát vo Fakultnej nemocnici v Nitre. V minulosti mama volala príslušníkov polície vtedy, keď sa spolu hádali, lebo vedela, že keď príde, tak alebo odíde z domu alebo zalezie do svojej izby. Niekedy mu chcela aj zle a preto zavolała políciu. Nedokázala ho pochopiť a preto často krát volala políciu, lebo dlho telefonoval alebo pozeral televízor. Spôsob ich vzájomnej komunikácie je taký, že síce sa s mamou vadia, ale keď príde sestra, už je synáčik a mama je mamička. Keď sa pohádajú, koniec hádky skončí tak, že idú nakupovať do Tesca alebo si spolu vypijú víno, zapália si cigaretu alebo si dajú kávičku. Dňa 20.1.2016 nevie kedy presne odišiel z bytu, bolo to niekedy v dopoludňajších hodinách. Do bytu sa už nevrátil, lebo ho zadržali policajti. Kľúče od bytu nemá, lebo v minulosti sa stávalo, že kľúče stratil aj 2-krát do týždňa. Preto mu mama kľúče už nedala. Keď zazvoní, mama mu otvorí a keď mama náhodou nie je doma, tak mu otvorí sestra, ktorá má tiež kľúče od bytu. Dňa 19.1.2016 a 20.1.2016 sa svojej matke nevyhrážal a ani jej vulgárne nenadával. Je pravda, že dlho telefonoval, čo mame prekážalo a keď ho upozornila, tak jej len povedal, aby ho neotravovala. Trestné oznámenie na neho mama podala preto, lebo vedela, že jeho sa nikto pýtať nič nebude a zavrú ho na dva-tri mesiace, možno najviac na šesť mesiacov a dúfala, že počas toho sa rozíde so svojim frajerom. Keď zistila, že to tak nebude,

tak začala všade písať. Má záujem o prácu, ale má zdravotné problémy s nohami a so srdcom. Keďže nemal zdravotné poistenie, lekári jeho zdravotný stav neriešili. Jeho zdravotné problémy už pominuli, pretože výrazne schudol z váhy 145 kg na 108 kg. Z tohto dôvodu je reálna aj jeho práca. Vo väzbe nie je zaradený do práce nie z dôvodu, že by nechcel pracovať, ale z toho dôvodu, že je zaradený na sprísnenom režime. Necíti sa byť vinný, preto aj podal odpor. V predchádzajúcich trestných veciach, keď vedel, že je vinný, nepodával žiadne odvolanie a hneď sa aj ku všetkému priznal.

Poškodená U. P. na hlavnom pojednávaní uviedla, že nevyužíva svoje zákonné právo a v trestnej veci proti synovi vypovedať bude. K veci uviedla, že sa k celej veci vyjadrila už aj písomne. Okolnosti, za ktorých k tomuto došlo, sa odohrali v čase, keď aj ona a aj syn boli v psychickej nepohode. Prichádzala o byt, pretože jej dcéra porušila sľub a chcela ho predať a žiadni právnicki nechceli túto vec zobrať, ale nakoniec byt vyhrala aj bez nich. V čase podania trestného oznámenia bola zosypaný, zrútený človek a nekonala primerane. Liečila sa, ako vedela. Liečila aj syna, nakoľko v októbri 2010 ho zrazilo auto. Keďže nebol poistený, tak ho liečila sama. Udalosti, ktoré sa u nich odohrali, nevidela celkom reálne. Mohlo sa stať, že bol vulgárny, ale aj ona bola rovnako vulgárna ako on. Byva agresívna a stalo sa aj to, že vidlička skončila v synovej hlave a na kolene má stále jazvu. Obaja boli zrelí na psychiatra. V ten deň, keď bola vypovedať na polícii, bola na smrť vyčerpaná a výpoveď trvala päť hodín. Mala všetko domotané v hlave a oni trvali na tom, aby

- 4 -

1T/71/2016 - 261

hovorila presné dátumy a hodiny, kedy sa čo stalo. Je pravda, že navzájom medzi nimi padali tvrdšie slová rovnako z jeho strany ako aj z jej strany. Syn dobre vie, že keď ju niekto našťve, tak je agresívna. Tieto dva dni, keď sa mala stať udalosť, ktorá je predmetom obžaloby, boli rovnaké ako každé iné a pripúšťa, že sa vzájomne pohádali, že sa vzájomne povyhrážali, ale určite ju syn nebil. Je možné, že ju potiahol za vlasy a to z toho dôvodu, že ho bila. Pokiaľ sa týka vyhrážok s odrezanou hlavou, tak takáto vyhrážka zo strany syna nebola dňa 19.1.2016 a 20.1.2016, ale bolo to už v minulosti a syn bol za to aj odsúdený. Ak hovorila, že ju syn škrtil, tak určite sa to nestalo, lebo dcéra sedela pri nej a nič nevidela. Ak aj vnučka Y. videla, že ju syn chytil za krk, tak sa to stalo tak, že hneď na syna zakričala, čo to robí a on vedel, že jej ruka hneď vyletí a preto z kuchyne s úsmevom odišiel. Žili ako blbci a tieto dni, ktoré sú v obžalobe, boli také ako každé iné dni. Vie, že bola medzi nimi hádka a že ju držal, ale aj to, že hneď s úsmevom z kuchyne odišiel. Syn býva u nej od narodenia a u nej sa aj stravuje. Je možné, že zvýšil hlas a že padla aj nejaká oplzlosť. Dňa 19.1.2016 syn prišiel domov normálne, lebo u nej býval. Zazvonil a otvorila mu. Kľúče od bytu nemal a nemá, lebo stráca veci a potom musela meniť zámok. Je dôchodkyňa, stále je doma a preto keď príde, mu otvorí. Nevie posúdiť, či dňa 19.1.2016 syn požil nejakú návykovú látku. Doma si to nedovolí. Je jej ľúto všetko, čo sa u nich stalo a keď syn príde domov, musia si stanoviť nové pravidlá. Dňa 19.1.2016 v podvečer si presne nepamätá, či vyžadoval od nej syn, aby mu dala jesť. Ak bolo vegetariánske jedlo, tak sa môže stať, že ho od nej žiadal a možno použil pri tom aj nejaké oplzlé slová. Skoro ráno dňa 20.1.2016 najprv pekne žiadal odo nej, aby mu dala jesť, lebo nemôže chytať do rúk chlieb. Nevie presne, či od nej žiadal, aby mu veštila z kariet, to pripúšťa, lebo to robila každý deň. Nebol nikdy taký zlý, že by ju udrel. Je pravda, že skoro ráno o 05.00 hodine si mohol pýtať jedlo a mohol na ňu aj zvýšiť hlas, ale nikdy jej neublížil. Mohol ju aj chytiť za vlasy, ale bolo to preto, lebo ho ja začala biť. Bola neprimerane nervózna. Dňa 19.1.2016 išla spať. Ráno okolo 05.00 až 06.00 hod. ju zobudil a prosil ju, či mu naberie jesť. Hneď nereagovala, potom ju znovu o to žiadal a tretíkrát už bol krik. Je pravda, že bol guláš, ten si mohol naberať sám, ale chlieb nesmie chytať. Nemala v tieto dva dni obavu o svoj život a zdravie. Syna sa nebojí, pretože ju nikdy neudrel. Naopak, udrela ho viackrát ona. Dňa 20.1.2016 ráno volala dcéru preto, lebo syn bol drzý. Možno to bolo kvôli gulášu, že ho chcel hneď. To, čo si môže k nemu dovoliť ako matka, to si syn nemôže dovoliť k nej. Trestné oznámenie podala z toho dôvodu, lebo bola vo veľkom strese, dlhodobo nespala, bola nervózna, zosypaná a vystresovaná. Volala príslušníkov polície dňa 9.1.2016 a aj 20.9.2015, ale presne si nepamätá, čo bolo príčinou toho, že ich volala, určite sa pohádali. Keď podávala posledné trestné oznámenie, tak možno povedala, že sa jej syn vyhrážal zabitím, ale to bola iba jeho reakcia na to, že najprv sa mu vyhrážala ona. On takto reagoval na jej vyhrážky, že jej môže spraviť to isté, čím sa mu vyhráža ona. Po prečítaní výpovedí z prípravného konania uviedla, že je pravda, čo je uvedené v prečítaných zápisniciach, ale v tom čase keď vypovedala, nevidela veci tak reálne, ako v skutočnosti boli. Bola príliš precitlivená a vie, že syn by jej nikdy neublížil. Nevidela veci reálne, bola zrútený, zosypaný, vystresovaný človek, navyše nevyspatý. Syn jedol hocikedy a preto si pýtal od nej jedlo. Je pravda, že odďaľovala to, že mu naloží jesť a preto mohol kričať. Najprv sa mu vyhrážala ona, že ak jej nedá pokoj, tak ho zabije a až potom on reagoval na ňu vyhrážkou. Fyzicky ju nikdy nenapadol. Vetu, ktorú syn použil, že má na to ľudí, aby ju zabili,

bola len reakcia na jej vyhrážky. V tom čase bola v zlom psychickom stave a možno tak tieto veci videla, ako je uvedené v zápisnici, ale pravda je taká, že nikdy nevidela, že by syn užil drogy a nikdy jej syn ani neublížil. Dňa 19.1.2016 a 20.1.2016 sa jej syn nevyhrážal takým spôsobom, že mala obavu o svoj život alebo o svoje zdravie. Bola vtedy dosť mimo. Ich hádky a nedorozumenia vyplývali aj z toho, že syn mal partnerský vzťah s človekom, ktorý je

- 5 -

1T/71/2016 - 262

psychopata a sadista a dokonca bil aj jej syna. Zbil ho aj u nej v byte a preto mu tento vzťah neschvaľovala. Nedalo sa syna chrániť pred týmto psychopatom, nakoľko syn držal s ním. V minulosti, keď bola na tom psychicky zle, tak chvíľu mala taký pocit, že syn ohrozuje jej život a jej zdravie a mala obavu o seba. Potom však prišlo vytriezvenie. V dňoch 19. a 20.1.2016 nemala obavu o svoj život a svoje zdravie zo strany syna. Jeden z dôvodov, prečo bola podať trestné oznámenie na syna bolo aj to, že ho chcela rozdeliť s Jožom. Druhý dôvod bol ten, že bola zrelá na psychiatra, ale robila prevod s bytom a preto sa liečiť nemohla, aby to v budúcnosti nemohol nikto napadnúť.

Svedkyňa F. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že nevyužíva svoje zákonné právo a v trestnej veci proti bratovi vypovedať bude. K veci uviedla, že ona to vníma tak, že mama nie je nevinná, lebo vždy bola prísna a brat nemal ani kľúče od bytu, lebo musel byť doma o 19.00 hodine. Obaja boli ako malé retardované deti, pretože keď prišla a doniesla zmrzlinu, tak si dali kávu a už na seba nekričali a ani sa nehádali. Keď brat skončil so závislosťou na drogách, tak sa stal závislý na jedle. Jedlo mu poskytovala nielen mama, nosila mu ho aj ona a aj sesternica. Nosievala mu jedlo preto, lebo mama je dlhodobo vegetariánka a brat vždy hovoril, že mama nevie variť. Sťažovali sa navzájom jeden na druhého. Nevie povedať, či brat v týchto dňoch, ktoré sú predmetom obžaloby, požíval omamné látky. Kľúče od bytu nemal kvôli tomu, aby si nemohol vodiť do bytu kamarátov a aby včas chodil domov. Peniaze nikdy bratovi nedávala, ale o brata sa starala spoločne s mamou a tiež aj so sesternicou. V jej výpovedi je uvedené, že mama jej volala dňa 20.1.2016, ale to je vymyslený dátum a napísali ho policajti. Mama jej volala každý deň a aj každý deň chodila k nim. Je pravda, že mama jej volala viackrát, aby došla, lebo sa pohádali. Nevie sa vyjadriť k tomu, či sa brat mame vyhrážal, lebo to vždy brala tak, ako hádky medzi nimi. Mama sa horšie vyhrážala bratovi ako brat mame a brat mamu nikdy nenapadol, práve naopak, mama fyzicky napadla brata. Myslím si, že trestné oznámenie na brata podala z toho dôvodu, lebo bola nahnevaná a vyčerpaná. Mama bola toho názoru, že keď brata živí, A. ju musí poslúchať na slovo. Mama sa išla na políciu vyrozprávať, lebo už mala toho dosť. Mala dosť tých hádok. Pred ňou sa nikdy mama s bratom nehádali a ani na seba nekričali. Po prečítaní výpovedí z prípravného konania uviedla, že keď prišli na políciu, tak im najprv povedali, že to nie je na trestné oznámenie a že to musí byť napísané tak, aby to prešlo u prokurátora. A. chytil na sekundu mamu, ale o tom sa dozvedela až vtedy, keď išli s dcérou Y. domov a ona jej povedala, že sa niečo takéto stalo. Zápisnice o výsluchu si úplne celé nečítala, lebo toho bolo veľa, je pravda, že ich podpísala. Pravda je aj to, že sa jej vždy opýtali, či to takto tam môžu napísať. Prečítané výpovede sú zveličené a nafúknuté. Zveličili ich príslušníci polície zo Zlatých Moraviec. Vtedy chcela, aby to tak bolo napísané, aby sa niečo riešilo. Je pravda, že policajtom povedala to, že brat stále berie drogy. Mama jej telefonovala každý deň, volala jej preto, lebo sa hádali, alebo len tak. Mama jej povedala, že sa jej brat vyhrážal tak, že jej odreže hlavu. Nevie presne uviesť, čo nie je napísané v prečítaných zápisniciach, tak ako to povedala. Ak by to malo byť napísané tak, ako si to myslí, tak by tam malo byť uvedené, že A. neposlúcha a háda sa s mamou. Nechcela dať za pravdu bratovi, lebo žije s mamou a nepracuje. Nevie konkrétne uviesť, čo je v týchto výpovediach zveličené. Nikdy nebola svedkom toho, že by sa brat mame vyhrážal smrťou alebo iným spôsobom. Vie iba od A., čo mu povedala mama a od mamy, čo jej povedal A.. Nevidela, že by sa mama brata bála, keď tam prišla a keď aj bolo po akejkoľvek hádke, vždy bolo dobre, spolu sedeli pri stole a rozprávali sa. Nikdy nevidela, že by sa mama brata bála a nikdy jej ani nehovorila o tom, že sa bojí o svoj život alebo o svoje zdravie. Ak by to aj povedala, tak by jej to neuverila, lebo A. jej nikdy neublížil. Brat sa mamy nebál, ale mama

- 6 -

1T/71/2016 - 263

mu niekoľkokrát ublížila na zdraví, čo jej brat aj ukázal a videla to. Spolu s bratom sa na tom smiali. Oni nedokázali byť ani spolu, ani bez seba. Napriek tomu, že sa stále hádali, všade stále spolu chodili. Brat sa nešiel podpísať bez mamy ani na úrad. Keď stretla v meste mamu, mama jej nemusela nič povedať, lebo chcela, aby bolo dosť ich hádok a mame povedala, aby jej nič nehovorila, nech to povie na polícii. Keďže brat nerobí a berie drogy, tak stála za mamou. Nevie povedať, prečo boli tak dlho na polícii, oni stále niečo písali a niečo prepisovali.

Znalkyňa z odboru psychológie H.. H. Ľ. na hlavnom pojednávaní uviedla, že nie sú jej známe žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu znaleckého posudku, preto zotrváva na jeho záveroch. Pani poškodená v prvotných výpovediach v rámci trestného oznámenia podaného na syna jednoznačne

zadefinovala situáciu tak, že útočníkom bol syn a obeťou ona. Postupne prešla k akémusi opačnému garde situácie, kde mala ona syna vyprovokovať k ráznejším reakciám, čo sa týka miery agresivity zďaleka nedosahujúcim stupeň, ako bol uvedený pri jej prvotnej výpovedi. Nenáleží jej hodnotiť, ktorá z výpovedí je pravdivá, ale iba psychologicky zrozumiteľná a psychologicky vierohodná. Z tohto pohľadu vierohodnejšie bola vyhodnotená pôvodná verzia výpovedí poškodenej. V rámci motívov zmeny vo výpovedi nie sú dôvody, prečo by tieto zmeny mali byť podmienené akýmkoľvek chorobným stavom, týkajúcim sa psychiky ako ani poruchami pamäte, ktoré by jej neumožňovali zapamätať si priebeh udalosti a následne ho presne reprodukovat'. Pri zmenenej výpovedi ako najpravdepodobnejší motív, z hľadiska psychologickkej analýzy, možno vnímať postoj matky, ktorá už má skúsenosť s tým, že jej syn bol justične potrestaný, následne k radikálnemu a dlhodobému zlepšeniu správania neprišlo, preto ani nevníma, že by hrozba aktuálneho trestu mala k niečomu takémuto viesť. Čelí náročným emóciám matky, samej vážne chorej, ktorá si musí pripustiť, že jej zdravotný stav sa bude pravdepodobne zhoršovať, keďže sú tam nálezy aktuálne operačným spôsobom neriešiteľné. V tomto kontexte je pre ňu ľudsky zrozumiteľne ťažké predstaviť si, že v čase, ktorý prežíva ako vymedzený pre svoj život, má syn byť vo väzení a navyše prežíva pocity viny, ktoré obeť zvyčajne prežívajú, ak sa jedná o ich blízku osobu, že toto obmedzenie slobody zapríčinila ona svojím podaním. Myslí si, že už aj samotná zmena výpovede poškodenej, ako aj meniace sa argumenty svedčia o tom, že z jej strany táto citová väzba je reálne silná napriek tomu, čím všetkým v tomto vzťahu prešla. Keďže v osobnosti poškodenej rysy výbušnosti sú zastúpené, možno predpokladať aj afektívne silné reakcie s možným aj agresívnym či už slovným alebo fyzickým reagovaním, ale tieto reakcie u nej sú viazané na situácie vystupňovaných afektov, čiže hádok, konfliktov, alebo v rámci obranných stratégií. Zjednodušene povedané, skôr bude takto reagovať v zmysle odpovede na nejaký podnet, ako by táto iniciatíva prvotne išla z jej strany. Vyjadrila aj v rámci znaleckého vyšetrenia, že konflikty vznikali z jej podnetu, ale v zmysle toho, čo uviedla vyššie, v jej osobnosti nie sú zastúpené ukazovatele, ktoré by nasvedčovali tomu, že prvotným aktérom takýchto situácií má byť práve ona. Takže ak by došlo k nejakej potýčke, v rámci ktorej by mohla verbálne prejavíť nejaký nesúhlas, mohla nejakým, nie práve vulgárnym, ale takým miernejším spôsobom reagovať, vyjadriť sa na osobu toho druhého. Pravdepodobnosť, že by jej reakcie mali prejsť do výbušnosti je podmienená predpokladom tlaku z druhej strany. Nemajú metodiku, ktorá by kvantifikovala, číselne vyjadrovala, v akejkoľvek mierke, teda aj v percentuálnej, mieru pravdepodobnosti výpovede jednotlivých probantov. Pohybujú sa teda v rozmedzí výpovede, ktorá nedosahuje dostatočné znaky vierohodnosti, zníženú vierohodnosť alebo vierohodnosť ovplyvnenú nejakým patologickým, psychickým, čiže chorobným psychickým stavom. V protokole stoja výpovede vykazujúce dostatočné známky

- 7 -

1T/71/2016 - 264

psychologickej vierohodnosti, tieto sú však kvalitatívne, nie kvantitatívne. Na strane 17 znaleckého posudku, prvý odsek, tam je tá kvalitatívna analýza spomenutá. Hovorila o správaní všeobecne, nie o správaní obžalovaného k matke. Ale aj vo výpovediach matky v spisovom materiáli boli popisy nevhodného, neadekvátneho správania aj pred samotným inkriminovaným skutkom. Časovo toto správanie uviesť nevie. Poškodená ako jeden z dôvodov v rámci znaleckého vyšetrenia uviedla práve to, čo obžalovaný povedal, že ho chcela chrániť pred jeho priateľom, avšak tým, ako pomerne alebo relatívne rýchlo zmenila svoju výpoveď, je podľa nej tento motív spochybnený, pretože by znamenalo, že vlastne relatívne rýchlo obžalovaného spod tejto ochrany chcela dostať. Nehovoriac o tom, že v rámci výpovede pred orgánmi činnými v trestnom konaní hovorila o incidentoch, ktoré sa vyskytli už v roku 2015, čiže skôr, ako došlo k tomuto poslednému, takže ak by mala potrebu chrániť svojho syna pred nevhodným správaním, izolovať ho od nevhodného partnera, čo môže byť pravda, zrejme by sa sústredila v zmysle tej skutočnosti, že stačí, ak niečo ona povie, iba na niečo izolované, čo je postačujúce a neprináša to nejaké vážnejšie dôsledky pre syna, v zmysle toho justičného postihu. Na základe psychologických testov sa vyjadrila k tomu, že prvotným impulzom bolo správanie obžalovaného, nie správanie poškodenej. Vyjadrila sa, že nedošlo k stabilnej zmene správania sa obžalovaného v rodinnom prostredí. Afekt je krátkodobá emočná reakcia. Podľa jej zistenia v trestnom spise výpoveď poškodenej bola uskutočnená na druhý deň po skutku. V takomto časovom rozpätí nemôže predpokladať, že by išlo o výpoveď v afekte. Uvádzala to, že tieto situácie majú vplyv na prežívanie matky obžalovaného.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že sa stal skutok, ktorý je uvedený vo výroku rozsudku a že ho spáchal obžalovaný. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe. V prípravnom konaní pri výpovedi pred sudkyňou pre prípravné konanie priznal spáchanie skutku, pred povereným príslušníkom PZ poprel

spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu a pred vyšetrovatelkou využil svoje zákonné právo a nevypovedal.

Napriek tomu, že obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe, mal súd spáchanie skutku preukázané vykonanými dôkazmi v konaní pred súdom. Zo spáchania skutku bol obžalovaný usvedčený čiastočne svojou výpoveďou, keď priznal konflikty medzi ním a poškodenou - svojou matkou. Priznal, že medzi nimi boli hádky a tiež aj to že si pýtal od matky jedlo, lebo sám si ho zobrať ako narkoman nemohol, lebo by sa matke hnusilo. Zo spáchania skutku bol priamo usvedčený výpoveďami poškodenej U. P., hlavne z prípravného konania. Poškodená zmenila svoje výpovede a na hlavnom pojednávaní sa snažila bagatelizovať nedorozumenia, ktoré mala so synom, ale napriek tomu z jej výpovede vyplynulo, že je pravda, čo je uvedené v zápisniciach z prípravného konania, ale v tom čase keď vypovedala, nevidela veci tak reálne, ako v skutočnosti boli. Bola príliš precitlivená a vie, že syn by jej nikdy neublížil. Nevidela veci reálne, bola zrútený, zosypaný, vystresovaný nevyspatý človek. Znalčka z odboru psychológie H.K.. H. Ť. na hlavnom pojednávaní objasnila čo viedlo poškodenú k zmene jej výpovede. Uviedla, že zo psychologického hľadiska vierohodnejšie bola vyhodnotená pôvodná verzia výpovede poškodenej. Motívom zmeny vo výpovedi poškodenej nie sú dôvody podmienené akýmkoľvek chorobným stavom, týkajúcim sa psychiky alebo poruchami pamäte, ktoré by jej neumožňovali zapamätať si priebeh udalosti a následne ho presne reprodukovať. Najpravdepodobnejší motív zmeny jej výpovede, z hľadiska psychologickéj analýzy, možno vnímať postoj matky, ktorá už má skúsenosť

- 8 -

1T/71/2016 - 265

s tým, že jej syn bol justične potrestaný, ale k radikálnemu a dlhodobému zlepšeniu správania neprišlo, preto ani nevniema, že by hrozba aktuálneho trestu mala k niečomu takémuto viesť. Čelí náročným emóciám matky, samej vážne chorej, ktorá si musí pripustiť, že jej zdravotný stav sa bude pravdepodobne zhoršovať, keďže sú tam nálezy aktuálne operačným spôsobom neriešiteľné. V tomto kontexte je pre ňu ťažké si predstaviť, že v čase, ktorý prežíva ako vymedzený pre svoj život, má syn byť vo väzení a navyše prežíva pocity viny, ktoré obeť zvyčajne prežívajú, že toto obmedzenie slobody zapríčinila ona svojím podaním. V prípravnom konaní vo výpovedi zo dňa 20.1.2016 podrobne popísala čo sa odohralo u nich doma dňa 19.1.2016 a v skorých ranných hodinách dňa 20.1.2016. Uviedla, že v popoludňajších hodinách dňa 19.1.2016 syn búchal na dvere jej bytu, s tým, že je unavený a chce jesť. Silno búchal a kričal, preto ho pustila do bytu. Po vstupe do bytu začal byť syn vulgárny, nadával jej, pýtal jesť. Bála sa ho, nakoľko bol agresívny, preto mu spravila jesť. Potom ako sa najedol, kričal na ňu aby mu veštila z kariet, chytil ju za vlasy, zavrchal na ňu, na čo sa zľakla, že jej ublíži, preto mu začala veštiť z kariet. Asi o piatej ráno znovu pýtal jesť so slovami: „okamžite vstaň ty piča a daj mi jesť lebo ťa zabijem, čo ti to tak dlho trvá“. Radšej vstala a dala mu jesť, aby nebol agresívny a neublížil jej. Ráno jej telefonovala dcéra, ktorej povedala, že A. bol zase agresívny a nadáva jej. Dcéra prišla k nim, ale syn všetko poprel. Dcéra jej navrhla, aby išli podať trestné oznámenie, lebo sa bála, aby jej A. neublížil, lebo to trvá už polrok. V ďalších svojich výpovediach však poprela, že by sa syna bála, dokonca uviedla, že ona bola tá ktorá hádky vyvolala a bola agresívna voči synovi. Tieto dva dni, keď sa mala stať udalosť, ktorá je predmetom obžaloby, boli rovnaké ako každé iné a pripúšťa, že sa vzájomne pohádali, že sa vzájomne povyhrážali, ale určite ju syn nebil. Je možné, že ju potiahol za vlasy a to z toho dôvodu, že ho bila ona. Túto časť výpovede poškodenej znalčka vyhodnotila tak, že pravdepodobnosť, že by reakcie poškodenej mali prejsť do výbušnosti je podmienená predpokladom tlaku z druhej strany. Na základe psychologických testov prvotným impulzom bolo správanie obžalovaného, nie správanie poškodenej. Na obranu svojho syna poškodená uviedla, že prvotnú výpoveď učinila v afekte. Znalčka vysvetlila, že afekt je krátkodobá emočná reakcia a podľa jej zistenia v trestnom spise výpoveď poškodenej bola uskutočnená na druhý deň po skutku. V takomto časovom rozpätí nemôže predpokladať, že by išlo o výpoveď v afekte. Skutok sa skončil v skorých ranných hodinách dňa 20.1.2016 a poškodená vypovedala na polícii až v popoludňajších hodinách. S poukazom na všetky tieto závery súd vyhodnotil ako vierohodnú a pravdivú výpoveď poškodenej z prípravného konania zo dňa 20.1.2016, keď vypovedala po riadnom poučení už vo veci obvineného A. P..

Okrem výpovede poškodenej bol zo spáchania skutku obžalovaný usvedčený nepriamo aj výpoveďou svedkyne F. B.Ť., sestry obžalovaného. Z jej výpovedí vyplynulo, že o správaní svojho brata voči matke vie sprostredkované z rozprávania jej matky. Nikdy nebola svedkom toho, že by sa brat mame vyhrážal smrťou alebo iným spôsobom. Vie iba od A., čo mu povedala mama a od mamy, čo jej povedal Ivan. Sťažovali sa navzájom jeden na druhého. Nevie sa vyjadriť k tomu, či sa brat mame vyhrážal, lebo to

vždy brala ako hádky medzi nimi. Mama sa horšie vyhrážala bratovi ako brat mame a brat mamu nikdy nenapadol, práve naopak, mama fyzicky napadla brata. Mama trestné oznámenie na brata podala z toho dôvodu, lebo bola nahnevaná a vyčerpaná. Mama sa išla na políciu vyrozprávať, lebo už mala dosť tých hádok. Mama jej povedala, že sa jej brat vyhrážal tak, že jej odreže hlavu. Rozdiel vo svojich výpovediach z prípravného konania z hlavného pojednávania vysvetlila tak, že výpovede z prípravného konania sú zveličené a nafúknuté. Zveličili ich príslušníci polície zo Zlatých Moraviec ale nevie konkrétne uviesť, čo je v týchto výpovediach zveličené.

- 9 -

1T/71/2016 - 266

Zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, H.. U. Y., vyplýva, že obžalovaný A. P. trpí kombinovanou závislosťou na viaceré psychoaktívne látky, ktorá však nemala vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. V čase skutku vedel rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania, vedel a mohol svoje konanie ovládať, jeho kontakt s realitou bol plný. Aktuálne je schopný chápať zmysel trestného konania. Znalec neodporúča uložiť obžalovanému ochranné liečenie, nakoľko nie k liečbe motivovaný a stále u neho prebiehal ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie. Z týchto záverov znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že obžalovaný je plne trestne zodpovedný za svoje konanie.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo a aj v ich súvislostiach a mal jednoznačne preukázané, že sa stal skutok, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozsudku a že ho spáchal obžalovaný. Súd skutok obžalovaného kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 písm. c/, e/ a § 127 ods. 3, 4 Trestného zákona, pretože inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe. To, že sa obžalovaný poškodenej vyhrážal tak intenzívne, že to mohlo u nej vzbudiť dôvodnú obavu o jej život a zdravie, mal súd preukázané hlavne skutočnosťou, že poškodená krátko po ukončení skutku, celú vec oznámila na polícii, kde uviedla, že sa syna bála, aby jej neublížil, lebo to trvá už polrok. Navyše poškodená obžalovaného oznamovala na polícii aj krátko pred skutkom, ktorý je predmetom tohto konania a to dňa 29.9.2015, 8.11.2015 a 9.1.2016. Všetky tieto tri skutky boli prejednané ako priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Za prvé dva mu bola uložená sankcia a to pokarhanie. Nebolo pochyb, že poškodená je chránenou osobou. Podľa ustanovenia § 139 ods. 1 písm. c/ a písm. e/ Trestného zákona je chránenou osobou osoba blízka a osoba vyššieho veku. Podľa § 127 ods. 3, 4 Trestného zákona osobou vyššieho veku na účely Trestného zákona sa rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov a blízkou osobou sa na účely Trestného zákona a na účely trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 rozumie príbuzný v pokolení priamom ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije v spoločnej domácnosti. Vek poškodenej je obžalovanému ako synovi dobre známy. Poškodená je nielen matkou obžalovaného ale obžalovaný žije s ňou aj v spoločnej domácnosti.

Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že mal s matkou konflikty, ale nikdy jej neublížil a nikdy sa jej ani nevyhrážal. Súd na základe vyššie uvedených dôkazov mal preukázané, že obžalovaný skutok spáchal a preto obrane obžalovaného neuveril a považoval ju za účelovú.

Obžalovaný A. P. z miesta trvalého bydliska nie je podrobnejšie hodnotený. Pre priestupky bol trikrát oznámený a dvakrát postihnutý ako je vyššie uvedené. Z Ústavu na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody v Nitre je hodnotený tak, že jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, medzi obvinenými sa správa nekonfliktne a priateľsky. Nebol disciplinárne potrestaný ani odmenený. Pracovne nebol zaradený. Súдне trestaný bol viackrát, za rôznu trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra 4T/100/2012 - 170 zo dňa 7.11.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre 4To/22/2013 - 201 zo dňa 16.4.2013, ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, Trestného zákona spolupáchatelstvom

- 10 -

1T/71/2016 - 267

podľa § 20 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2(dva) roky, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3(tri) roky a ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie. Skúšobná doba obžalovanému plynula od 17.4.2013 do 17.4.2016.

Súd pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu sa spravoval ustanovením § 34 Trestného zákona, ktorý upravuje zásady ukladania trestov. Nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, ktorá spočíva v tom, že už bol trestné činy odsúdený. Pri ukladaní trestu súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný skutok spáchal v čase výkonu podmieneného trestu odňatia slobody a s použitím § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona a 49 ods. 2 Trestného zákona mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 16(šesťnásť) mesiacov nepodmienečne a do výkonu trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Súd ukladal trest na dolnej hranici trestnej sadzby vzhľadom na okolnosti celého prípadu, pričom vzal do úvahy ustanovenie § 38 ods. 8 Trestného zákona, podľa ktorého zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Súd o náhrade škody nerozhodol, pretože poškodená U. P. si v trestnom konaní nárok na náhradu škody neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15(päťnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Poškodený môže rozsudok napadnúť odvolaním pre nesprávnosť výroku o náhrade škody alebo že taký výrok nebol urobený.